

Sygn. akt II Ca 1017/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Z. C.

z udziałem K. C.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. akt II Ns584/11

postanawia

oddalić zażalenie.

II Cz 1017/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek wnioskodawcy o zwolnienie od kosztów sądowych w postaci opłaty od apelacji. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd powołując się na art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych uznał, iż postępowanie sądowe jest co do zasady odpłatne, a Sąd nie podejmuje żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie została uiszczona należna opłata (art. 126² § 1 k.p.c.). Z kolei zwolnienie od kosztów sądowych jest odstępstwem od tej zasady, w interesie osób słabszych ekonomicznie, umożliwiając im realizację konstytucyjnego prawa do sądu.

Po dokonaniu analizy oświadczenia złożonego przez wnioskodawcę, Sąd I instancji uznał, iż Z. C. posiada realną możliwość uiszczenia opłaty od apelacji, albowiem ze złożonego oświadczenia o stanie rodzinnym, dochodach i majątku wynika, że na utrzymaniu nie posiada nikogo, jest właścicielem samochodu marki O. (...) rok produkcji 2007r., ma oszczędności w wysokości 12.000 zł, ponadto jest współposiadaczem lokatorskiego prawa do lokalu będącego przedmiotem postępowania. Wnioskodawca jest zatrudniony w S. z wynagrodzeniem miesięcznym 7000 zł netto, przy czym nie jest to stała praca zarobkowa. Ponosi on koszty utrzymania w S. zamykające się kwotą 10.000 (...), nie wyszczególnił jednak jakie są to koszty.

Sąd zaznaczył, że postępowanie w sprawie trwa od lutego 2011 r., a zatem wnioskodawca mógł poczynić w swoim budżecie takie oszczędności, które pozwoliłyby na prowadzenie postępowania bez uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania . W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 100 a contrario ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek oddalił.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł wnioskodawca, zarzucając Sądowi I instancji naruszenie przepisów art. 100 i 101 ustawy o kosztach sądowych, domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez zwolnienie wnioskodawcy od kosztów sądowych, ewentualnie od opłaty od apelacji. Skarżący podniósł, iż koszty utrzymania w Szwecji są wysokie, a oszczędności wykazane w oświadczeniu chce przeznaczyć na spłatę uczestniczki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją wyjątkową, bowiem intencją ustawodawcy było to, aby traktowano ją jako wyjątek od zasady samofinansowania przez strony procesu lub postępowania nieprocesowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.09.1984, II Cz 104/84, nie publikowane). Zwolnienie od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc Państwa dla osób, które z uwagi na ich sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów sądowych bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc Państwa.

W ocenie Sądu II instancji, wnioskodawca składając wniosek o podział majątku wspólnego, jak i w trakcie trwania tego postępowania, winien liczyć się z koniecznością ponoszenia kosztów sądowych, więc winien na ten cel zabezpieczyć odpowiednią sumę. Fakt, iż wnioskodawca będzie zobowiązany do spłaty uczestniczki i na ten cel chce przeznaczyć zgromadzone oszczędności, w żaden sposób nie może wpływać na obowiązek samofinansowania strony w postępowaniu sądowym. Kwestia spłaty nie ma pierwszeństwa przed obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy doszedł do prawidłowych wniosków i słusznie oddalił wniosek Z. C. o zwolnienie od kosztów sądowych, dlatego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.